

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

57. An si corruptor Virginis von adhibuerit vim, aut dolum sed importunis precibus, vehementibus blanditiis, & persuasionibus induxerit illam ad consensum, teneatur ad restitutionem? Et quid, si ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

modo pretio aestimari non potest, & sic piscari tanquam potestatem habentem est pretio aestimabile, non verò piscari subiiciendo se poenis impostis pro tali piscatione. Respondeo igitur ad argumentum in forma, ius piscandi est pretio aestimabile, distinguo, ius piscandi tanquam potestatem habendo liberè, & ad libitum, concedo. Ius piscandi feras, vel pisces retinentes suam libertatem, clam, & occultè, & cum periculo solvendi poenas, nego. Idem enim, quod emittitur, non est ius ad animalia; cum dum retinent suam naturalem libertatem, nemo habet ius ad illa, & unusquisque ius habet capiendi à iure gentium; sed emittit tantum ius liberè, & ad suum libitum in hoc loco piscandi, sine periculo luendi poenas, & cum potestate applicandi sibi poenas piscantium sine licentia, quæ poena debetur post sententiam, & sic negatur consequentia, quia ius conductoris non læditur per piscationem clandestinè factam, cum ius conductoris sit tantum piscari liberè, & sine periculo luendi poenas, ut dixi & poenas piscantium sine licentia sibi applicare, quæ omnia nullo modo læduntur. Hæc Ianuarius, qui postea cum Lessio docet etiam, in supradictis casibus venantes, aut piscantes non peccare mortaliter, sed tantum venialiter.

RESOL. LVII.

An si corruptor virginis non adhibuerit vim aut dolum, sed insidiosis precibus, vehementibus blanditiis, & persuasionibus, induxerit illam ad consensum, teneatur ad restitutionem?

Et quid, si preces, & c. facta fuissent, à Principe, Domino, Superiore, &c?

Et notatur, quod si puella vi, aut fraude violata foret, postea aequè commodis potita est nuptiis, ita ut nihil detrimenti acceperit, non debet ei quidquam necessario restitui?

Et quid, si stuprator virginis obtineat ab ea remissionem damnorum eadem ratione stupri illatorum, an requiratur, ut etiam à Patre ipsius obtineatur?

Idem dicendum est, si virgo sponte consenserit, tunc nihil restituendum est Parentibus pro violata integritate virginali, & grauata dote vel similibus damnis inde sequentibus: Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. Ref. 48. alias 50.

§. 1. **A**firmatiuam sententiam docent communiter. Ita Medina in sum. lib. 1. c. 14. Cordub. lib. 1. q. 13. dist. 4. & 7. Caiet. in sum. ver. ref. 5. quia verò. Ang. in Flor. de rest. bon. c. dub. 7. concl. 4. Malder. in 2. 2. tr. 3. c. 4. dub. 4. Salon. in 2. 2. D. Thom. qu. 62. art. 2. Valent. tom. 3. disp. 9. q. 3. punct. 3. Nauarr. c. 16. n. 16. & 17. Tolet. lib. 5. c. 11. Syluius in 2. 2. q. 62. art. 2. queritur 5. concl. 2. Ioan. Valer. in differentiis viri & fori, ver. restitutio differ. 10. n. 1. & alij.

2. Sed mihi contraria sententia videtur etiam probabilis, & illam absolute docet Tanner. in 2. 2. disp. 4. q. 6. dub. 3. n. 134. Turrian. tom. 2. in 2. 2. disp. 30. dub. 2. n. 15. Nauarr. lib. 2. c. 3. n. 444. nam preces, & suasiones potius augent, quam minuunt voluntarium. Nec obstat secundum eum aliter consensuram non fuisse. Fateor, inquit, sed sponte consensit. Multi enim multa non facerent, nisi rogati; & tamen non ob id dicemus, iniuriosè ab eis esse illud extortum.

3. Limitanda tamen, ait, hæc sententia, nisi preces essent factæ à persona, cui deberet puella reuerentiam, ut esset eius dominus, vel Princeps; preces enim Principis, vel Superioris inducunt metum. Notandum est etiam, quod si puella vi, aut fraude violata foret, postea æquè commodis potita est nuptiis, ita ut nihil detrimenti acceperit, non debet ei quidquam necessariò restitui. Ita ex Nauar. Lessius lib. 2. cap. 10. dub. 2. n. 11. cum Tannero ubi supra, n. 133. & Turriano dub. 3. n. 21.

Fillucio t. 2. tr. 32. c. 8. n. 221. & Villalobos in sum. tom. 2. tr. 11. dub. 30. n. 14. quicquid Rebellius, & alij in contrarium asserant. Sicut etiam stuprator virginis, si obtineat ab ea remissionem damnorum eadem ratione, ut etiam à patre ipsius obtineatur. Valerius ubi supra differ. 11. n. 1. & 2. cum Tannero loco citato n. 139. Idem dicendum est, si virgo sponte consenserit, nihil restituendum esse parentibus, pro violata integritate virginali, & grauata dote, vel similibus damnis inde consecutis, docet Sotus lib. 4. q. 7. art. 1. ad 2. Tannero ubi supra, n. 130. Fillucio n. 219. contra Valer. loco citato, & Carbonium de rest. q. 16. & alios.

RESOL. LVIII.

An meretrix semper teneatur restituere accipiendo aliquid à filiis familias, qui alienare non possunt?

Idem est de Religiosis.

Et quid est dicendum de aliis feminis impudicis, si accipiant aliquid à filiis familias, & Religiosis, & ab aliis, qui alienare non possunt? Ex p. 11. tract. 2. & Misc. 2. Ref. 65.

§. 1. **C**asus est practicabilis, & aliquæ ac sitis circa illum loquitur Trullench in Bulla Cruciate lib. 3. cap. 17. numero 9. Verum optimè temperanda esse obseruat Pater Mendo in Bull. disp. 34. c. 19. n. 204. alias multi feruuli insurgerent, cum filij familias in Curia, in Academiis, aliisque in locis non exiguis sumptus cum feminis impudicis, adhuc occultis faciant, quas ad restitutionem obligant viri docti, & timorati in omnibus casibus. Censio igitur, tunc eas teneat ad restitutionem, eum immodici sumptus sunt à filiis familias: Etenim licet Parentes, (idem dico de Curatoribus respectu minorum) sint inuiti circa filiorum culpas, & lasciuiendi licentiam; attamen si semel peccent iudicantur spontanei circa eos moderatos sumptus cum feminis, & sciunt hoc ipso quod cum eis turpiter agatur, aliquid fore infumendum, circa quod absolute non sunt inuiti. Et discrimen versatur circa hoc inter eos, & Prælatos Religionum: nam illi sunt veri Domini suarum facultatum, & possunt permittere, quod à filiis etiam turpiter operantibus transferatur dominium aliquorum munerum, & quod valde sit donatio à filiis facta, & conuentio cum feminis; quod nequeunt prælati; quia minus gerunt dispensatorum duntaxat, non Dominorum, Ceterum Curatores in ordine ad facultates minorum succedunt loco parentem quoad hoc, quare eis permittere valent quod possent Parentes.

2. Et quia his casus potest etiam accidere circa Religiosos: apponam ad hoc etiam verba dicti Patris Mendo ubi supra n. 202. sic asserentis; Teneat autem restituere quæcumque femina impudica, quod accepit à non potente alienare. Et quidem si à Religiosis accipiant, alienum retinent: quippe Religiosus nihil proprium habet, cuius dominium transferre possit, atque adeo opus habet facultate Prælati, ut aliquid donet. Prælati autem facultatem concedere non valet, ut subditus præter aliquid in ordine ad actum turpem consequendum, ut in simili diximus cap. 14. Attamen, si femina sit meretrix publica, & aliquid à Religioso acceperit non excedens mercedem debitam operis corporis, quas locauit, censio posse post actum turpem illud sibi retinere; quia actu completo iusta est solutio, & ad eam valet Prælati licentiam indulgere. Quare meretrix in utroque foro potest petere quod sibi pro actu turpi debetur, eo quod solutio sit iusta, et si ex iniquo actu sequuta. Aliæ autem femine similes actionem non habent ad exigendum, & retinendum quod accipiunt; actioque solum in illis datur ex conuentione partium.